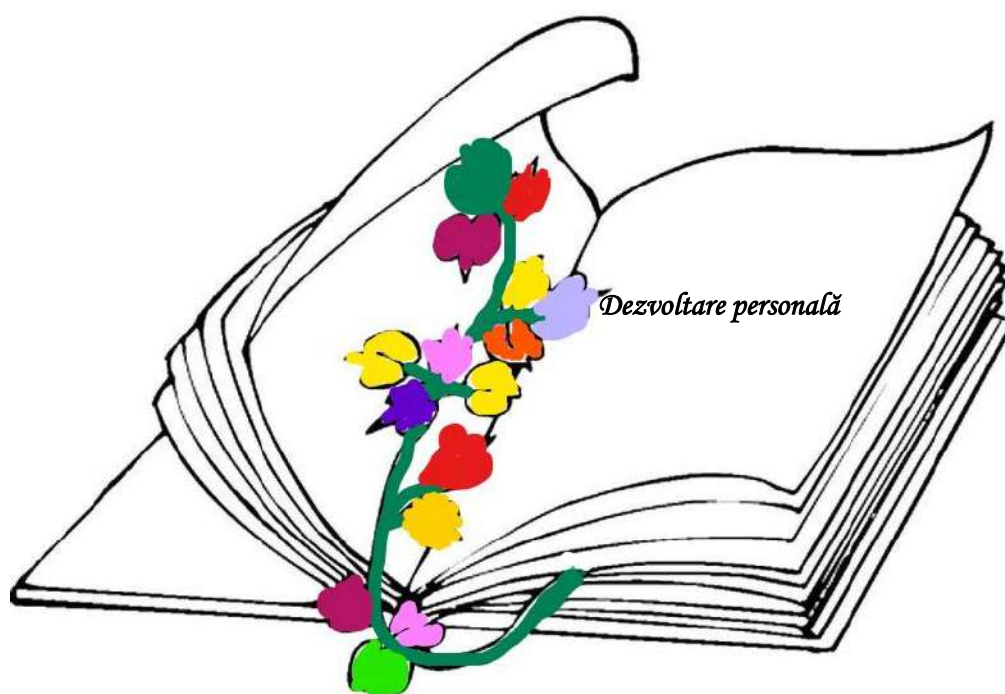

Contraș Daniela Simona

Moza Mariana

CULEGERE DE TEXTE

Argument

Am ales aceste mici texte cu morală, care uimesc prin simplitatea mesajului, pentru că ele sunt desprinse din cotidianul nostru permanent, ele ajută la dezvoltarea personală a celor mici.

Scurtele povestioare au un impact major și benefic asupra educației copiilor. Educația prin povești este una dintre cele mai eficiente moduri de a le transmite învățăturile necesare pentru a-i ajuta să crească armonios.

Prin intermediul acestor povestioare, copiii vor afla care le sunt adevărații prieteni, ce înseamnă prietenia, empatia, sinceritatea, bogăția, puterea, curajul, ambiția și perseverența.

Textele au fost culese de pe internet: Povești creștine – Creștin Ortodox, Povestiri - Resurse Creștine, ele nu au autor cunoscut, iar desenele liniare au ca sursă tot internetul. Redarea scenelor din povești le-am obținut prin „compilarea” unor desene liniare ce au ca sursă internetul.

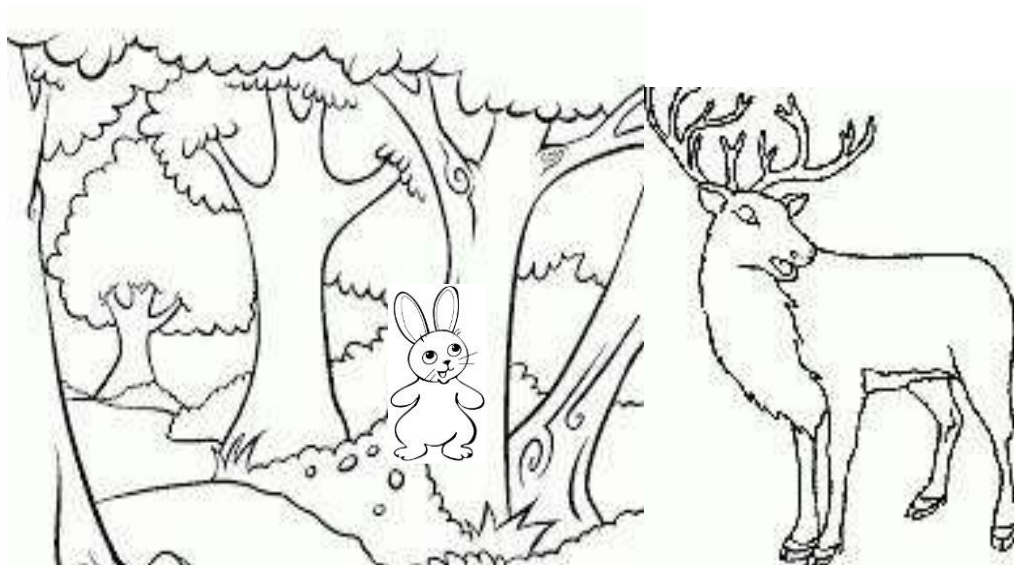
Prieteni

Trăia odată, în vremuri demult apuse, într-o pădure verde și bogată, un iepuraș. A avea mulți prieteni și se mândrea tare mult cu lucrul acesta.

Într-o zi, iepurașul auzi lătratul puternic al unor câini sălbatici care îi luaseră urma. Se înapăimântă foarte tare și decise să le ceară ajutorul prietenilor săi. Fugi la cerb și îi spuse:

- Dragul meu prieten, câțiva câini sălbatici mă fugăresc. Îi poți tu rezezi cu coarnele tale?

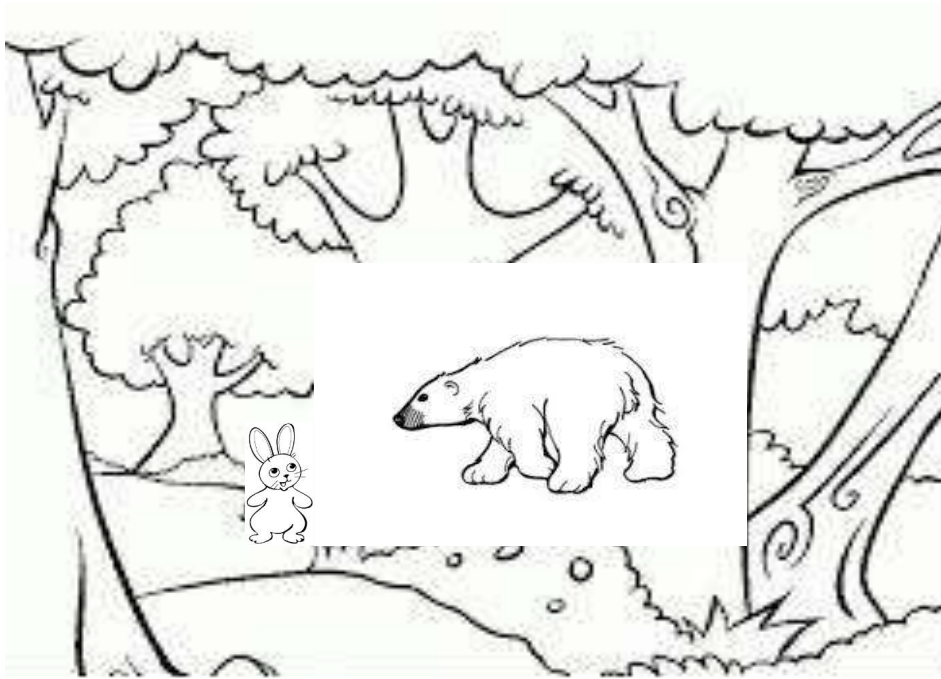

Cerbul îi răspunse:

- Este adevărat că aș putea face asta, dar acum sunt ocupat. De ce nu îi ceri ajutorul ursului?

Iepurașul alergă și mai înfricoșat la urs:

- Dragul și puternicul meu prieten, te rog, ajută-mă! Pe urmele mele se află niște câini feroși. Te rog, alungă-i!

Ursul îi răspunse:

- Îmi pare rău, dar sunt obosit și flămând. Trebuie să găsesc neapărat ceva de mâncare. Roag-o pe maimuța să te ajute.

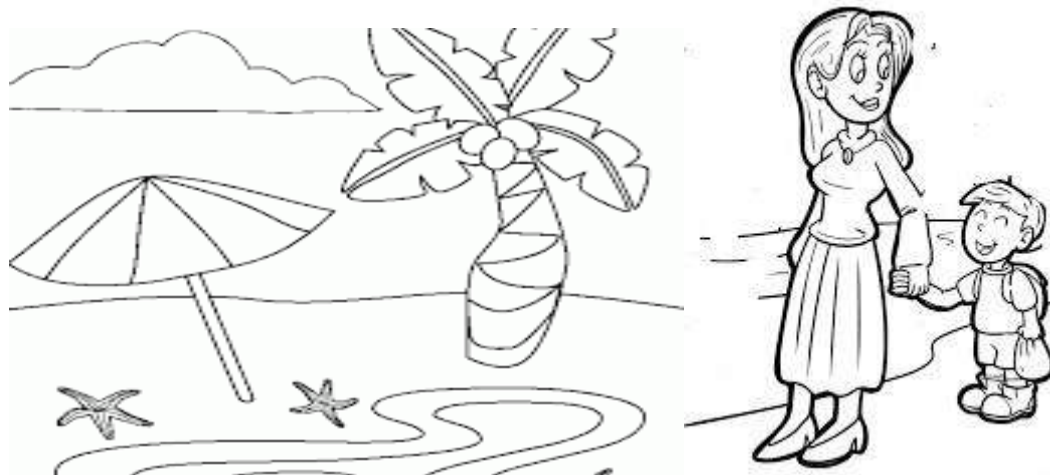
Bietul iepuraș alerga așa de la un prieten la altul, dar nici maimuța, nici elefantul, nici zebra nu-l ajutară. Într-un final, el înțelese că trebuie să găsească singur o cale de scăpare. Trase adânc aer în piept și uitându-se în jur, văzu un tufiș. Se ascunse în spatele lui, se lungi la pământ și stătu fără suflare, cu inima bătându-i să-i sară din piept, până trecură câinii.

Morala:

Adevărații prieteni sunt cei care te ajută oricând ai nevoie. Ei sunt întotdeauna alături de tine. Iar atunci când nu este nimeni în preajma ta ca să te ajute, stă în puterea ta să găsești o soluție pentru a ieși din încurcatură și a depăși orice piedică. Nu te da bătut niciodată!

Pumnul de nisip

Un băiețel se plimba pe plajă împreună cu mama sa.

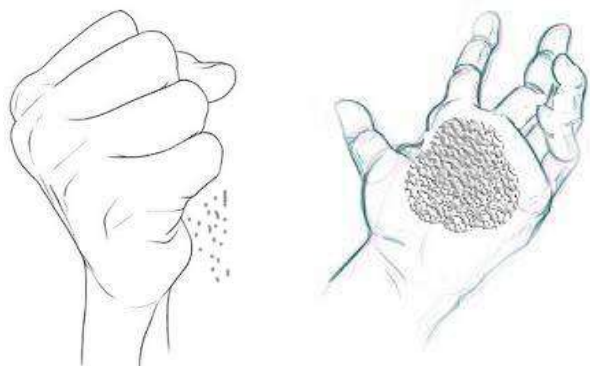

Dintr-o dată, el o întreabă:

- Mamă, cum poți să păstrezi un prieten după ce odată l-ai găsit?

Mama reflectă câteva secunde, apoi, aplecându-se, luă doi pumni de nisip.

Ținându-și palmele îndreptate în sus, strânse tare un pumn, și în timp ce strângea, forța i se aduna în pumn dar și încrâncenarea pe față: nisipul îi scăpa printre degete și, cu cât strângea mai tare pumnul, cu atât nisipul se scurgea mai mult.

În același timp, ținu larg deschisă și în sus cealaltă mână, cu blândețe, naturalețe și grijă, atenție și zâmbet în colțul buzelor: nisipul tot rămase în căușul palmei.

Baiețelul privi uimit și apoi strigă:

- Acum înțeleg!

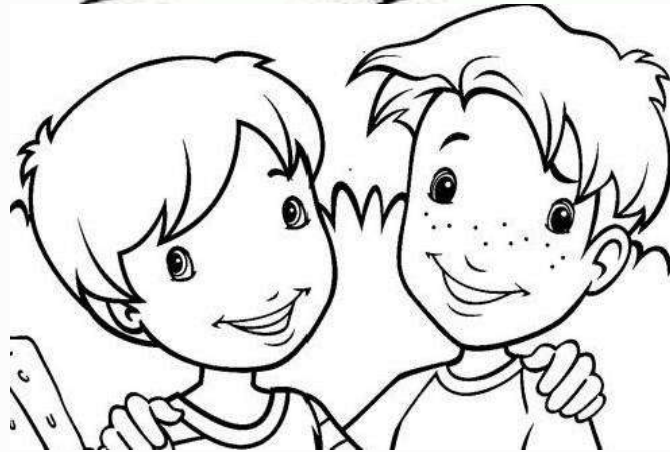
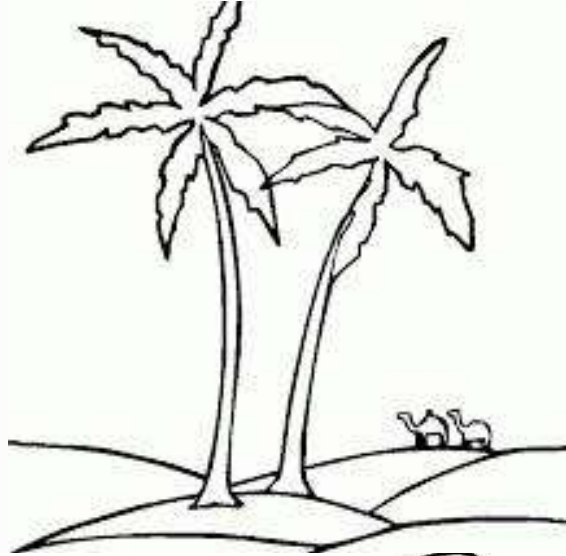

Morala:

Prietenii nu trebuiesc constrânși, ținuți forțat lângă noi. Adevăratul prieten îți va sta aproape fără să-i ceri!

Piatră și nisip

Doi prieteni mergeau împreună prin deșert.

La un moment dat s-au certat, și unul dintre ei i-a spus vorbe grele celuilalt și l-a lovit.

Acesta din urmă, îndurerat, fără cuvinte, a scris pe nisip:

"Astăzi, cel mai bun prieten m-a jignit și m-a lovit."

Au continuat să meargă și au ajuns la o oază, în lacul căreia au decis să se răcorească.

Cel care fusese pălmuit a fost cât pe ce să se înece, dar prietenul său l-a scos la mal.

După ce și-a revenit, cel salvat a scris pe o piatră:

"Astăzi, prietenul meu cel mai bun a fost lângă mine când am avut nevoie de el."

Celălalt l-a întrebat:

-Când te-am lovit ai scris pe nisip, iar acum ai scris pe o piatră. De ce?

Acesta i-a răspuns:

-Când sunt rănit scriu pe nisip pentru ca vânturile să șteargă amintirea suferinței. Dar, când cineva îmi face un bine sap această amintire în piatră, pentru că ea să dăinuie, neștersă.

Morala:

Lasă vânturile să împrăștie chiar acum în depărtări suferințele tale trecute, ca și când ar fi fost scrise pe nisip și amintește-ți doar de faptele bune!

Leul și șoarecele

de Lev Nikolaevici Tolstoi

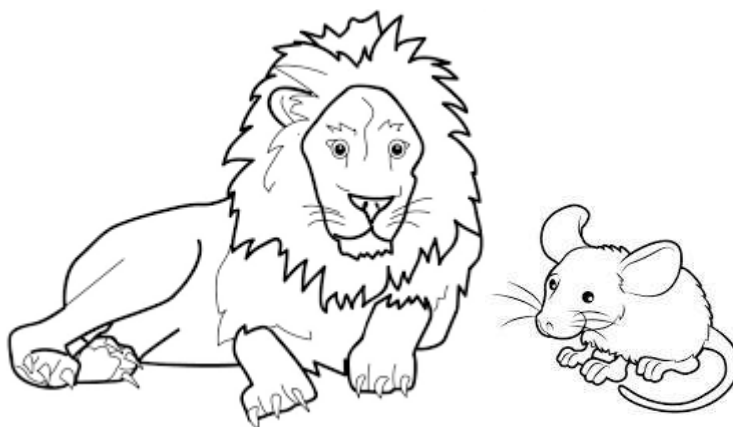
Leul adormise. Un șoricel trecu în fugă, peste el. Leul se trezi din somn și îl prinse pe șoricel. Acesta începu să se roage de dânsul, să-i dea drumul, spunând:

- Dacă ai să mă lași cu zile, am să-ți fac și eu un bine cândva.

Leul începu să râdă, adică cum poate un șoricel să-i facă lui un bine. Totuși, îl lăsă să plece.

Peste câțeva vreme, niște vânători îl prinseră pe leu și îl legară cu funia de un pom. Auzind răgetele leului, șoricelul veni îndată, roase funia și îi spuse:

- Îți amintești cum ai râs de mine, fiindcă nu credeai că am să-ți pot face un bine? Acum vezi și singur, chiar și de la un șoarece poți trage uneori folos.

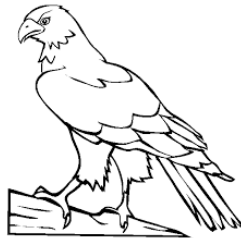

Mora!

O faptă bună aduce alta. Nimeni nu trebuie subestimat.

Șoimi

Un împărat a primit doi șoimi. Unul a fost antrenat, iar despre celălalt i s-a spus că refuza să se dezlipească de creanga pe care stătea. Unul dintre slujitori trebuia să se cațere în fiecare zi în copac să-i ducă de mâncare.

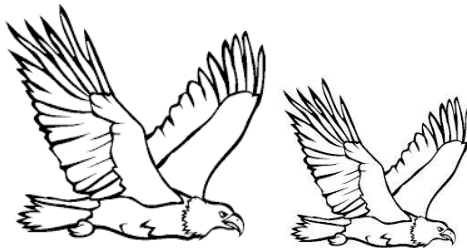

După ce a încercat în fel și chip să facă șoimul să zboare de pe creangă, împăratul și-a rugat supușii să-l ajute.

Un bătrân înțelept s-a oferit să facă el asta și a doua zi când s-a trezit, împăratul a văzut șoimul zburând de colo-colo.

- Cum ai făcut? și-a întrebat el supusul.

- A fost foarte simplu. Nu a trebuit decât să îi tai craca de sub picioare.

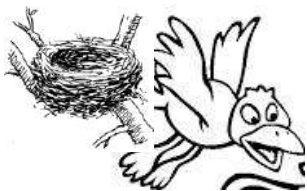
Morala: Uneori trebuie să ni se taie craca de sub picioare ca să ne aducem aminte că putem zbura.

Cei mai frumoși copii

Se spune că într-o zi o cioară s-a întâlnit cu o bufniță. Cum ele se cunoșteau de multă vreme și erau chiar prietene și cum se știe că bufnițele obișnuiesc să mai mănânce puii altor păsări, cioara, care tocmai devenise mama după multe așteptări, o roagă pe bufniță să aibă grijă să nu îi mănânce puii, pe care îi iubea ca pe ochii din cap.

Atunci, bufnița o întreabă pe cioară, care sunt puii ei, cum arată, ca nu cumva să îi mănânce fără să știe. Cioara, cu mare dragoste pentru copiii ei, îi spuse că cei mai frumoși pui din pădure sunt puii ei, că nu va putea să îi confunde, deci unde va vedea cei mai frumoși pui să ocolească acel cuib, căci e cuibul ei...

Zis și făcut! Într-o dimineață, venind acasă, cioara își găsi puii lipsă, semn că pe acolo trecuse bufnița. Disperată, aceasta plecă la bufniță și, plângând cu foc o întreabă de ce i-a omorât puii, căci o rugase să nu o facă.

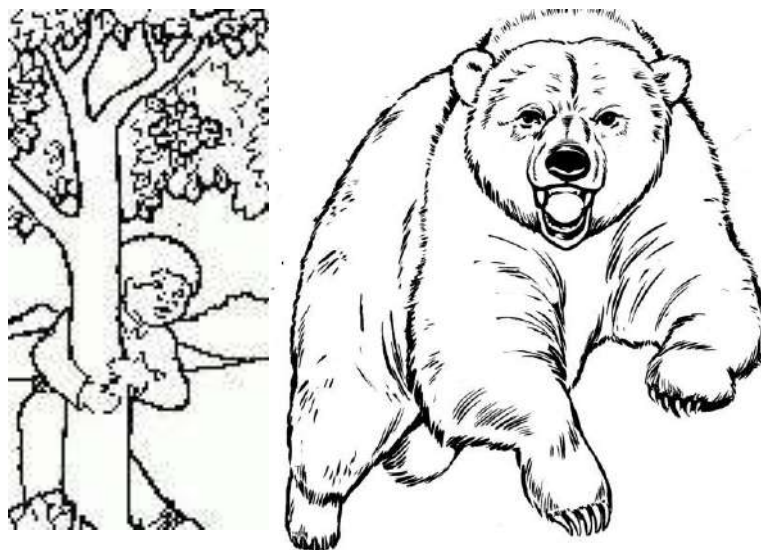

Atunci bufnița, mirată, îi spuse că puii din acel cuib erau cei mai urâți pui pe care i-a văzut în viața ei și nu și-a imaginat că ar putea fi ai prietenei sale, căci doar aceasta îi spusese că sunt cei mai frumoși pui din toată pădurea...

Morala: Toți părinții au impresia că puii lor sunt cei mai frumoși, cei mai buni pui din lume...

Ursul și prietenii

Doi prieteni călătoreau împreună. La un moment dat, în fața lor, pe drumul ce străbătea o pădure, le apăru un urs mare și fioros.

Unul din ei repede s-a suit într-un copac mai alăturat și s-a strâns bine de crengile mai înalte ale acestuia.

Celălalt, văzând că nu mai are ce face și că ursul se pregătea de atac, a căzut la pământ și s-a prefăcut mort.

A venit ursul la el, l-a mirosit peste tot. Dar cel de la pământ și-a ținut respirația și a încercat cât se poate de bine să pară mort cu adevărat.

În curând ursul l-a lăsat în pace și a plecat mormăind în pădure.

Când s-a văzut scăpat de urs, cel din copac s-a coborât iute și luându-l peste picior pe prietenul întins la pământ l-a întrebat:

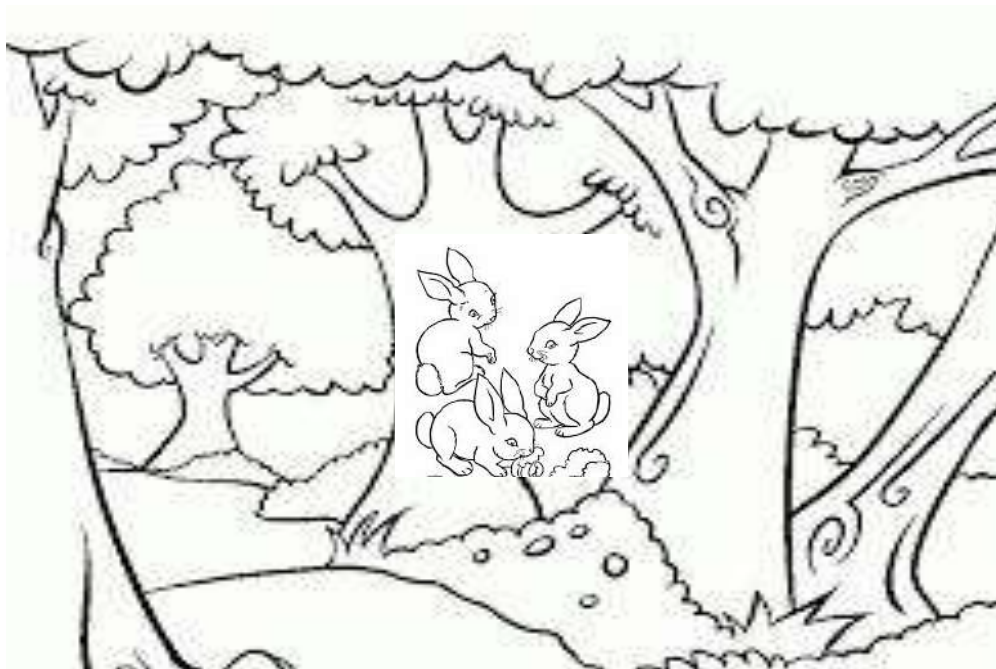
- Hehehe, ce te-a întrebat ursul la ureche? Ce ți-a șoptit?

- Mi-a dat un sfat: "Niciodată să nu călătorești cu un prieten care te părăsește în caz de pericol!" îi răspunse acesta.

Morala: Nu toți cei care te însoțesc îți sunt prieteni.

"Prietenul la nevoie se cunoaște."

Cei trei iepurași

Trei iepurași se plimbau prin pădure. La un moment dat unul dintre ei cade într-o groapă destul de adâncă. Cei doi iepurași de pe margine au început să strige:

– Vai, acolo o să rămâi, nu o să reușești niciodată!

Iepurașul căzut în groapă începu să se căzneasă să iasă. Începu să se zbată și să se agațe de margini în dorința disperată de a ieși din groapă. Cei doi iepurași rămași la suprafață, niciodată nu mai vazuseră un asemenea necaz și erau siguri că iepurașul căzut nu o să reușească niciodată, astfel că au început să-i spună iepurașului:

– Nu o să reușești niciodată!

Pe măsură ce iepurașul încerca mai mult, ei repetau același lucru, ei se agitau și mai tare și îi spuneau că nu o să reușească niciodată!

După zeci de minute în șir de strigături și încercări, iepurașul reuși să iasă.

O așa grozăvie iepurașii nu mai văzuseră până atunci și-l întrebară:

– Vai iepurașule, dar cum ai reușit?

– Am reușit!

– Ai reușit, dar cum?

– Am reușit!

– Măi iepurașule, tu nu înțelegi ce spunem?

– Am reușit și vă mulțumesc pentru încurajări, fără voi nu aș fi reușit niciodată!

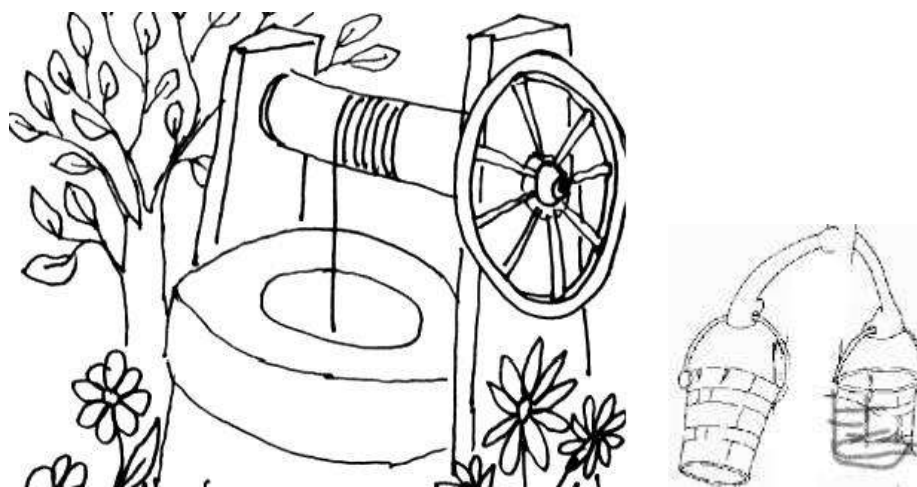
Iepurașul nostru, cel căzut în groapă, era surd. El nu auzise cuvintele celorlalți iepurași și a interpretat strigătele și agitația de pe marginea gropii drept încurajări. Iepurașul nu ar fi reușit niciodată dacă ar fi auzit descurajările de pe margine.

Mora!

Trebuie să fi surd atunci când ceilalți te descurajează și să interpretezi orice gest ca pe o încurajare, să continui să perseverezi în a-ți atinge obiectivele. Aceasta se numește ambiție.

Batrâna și vasul

O femeie batrână din China avea doua vase mari, pe care le atârna de cele două capete ale unui baț, și le căra pe după gât. Un vas era crăpat, pe când celălalt era perfect și tot timpul aducea întreaga cantitate de apă. La sfârșitul lungului drum ce ducea de la izvor până acasă, vasul crăpat ajungea cu apa doar pe jumătate. Timp de doi ani, asta se întâmpla zilnic: femeia aducea doar un vas și jumătate de apă. Bineînțeles, vasul bun era mândru de realizările sale. Dar bietului vas crăpat îi era atât de rușine cu imperfecțiunea sa și se simțea atât de rău că nu putea face decât jumătate din munca pentru care fusese menit.

Dupa 2 ani de așa zisă nereușită, cum credea el, i-a vorbit într-o zi femeii, lângă izvor:

- Mă simt atât de rușinat pentru că aceasta crăpătură face ca apa să se scurgă pe tot drumul până acasă!

Bătrâna a zâmbit:

- Ai observat că pe partea ta a drumului sunt flori, însă pe cealaltă nu? Asta pentru că am știut defectul tău și am plantat semințe de flori pe partea

ta a potecii și, în fiecare zi, în timp ce ne întoarcem, tu le uzi. De doi ani culeg aceste flori și decorez masa cu ele. Dacă nu ai fi fost așa, n-ar mai exista aceste frumuseți care înprospătează casa.

Morala:

Fiecare dintre noi avem defectul nostru unic. Însa crăpăturile și defectele, împreună, ne fac viața atât de interesantă și ne răsplătesc atât de mult! Trebuie să luăm fiecare persoana așa cum este și să căutăm ce este bun în ea.

Sinceritate

În timpul unui război, viața era tare grea și oamenii sufereau de foame. Dar un om bogat s-a hotărât să-i ajute pe cei sărmani și a trimis vorba în tot târgul că, din ziua următoare, el va oferi pâine oricărui copil și asta fără nici un ban.

A doua zi, încă din zori, mulți prichindei se strânseseră în fața casei în care locuia omul atât de bun la suflet. Când acesta a apărut cu niște coșuri mari, pline cu pâine, copiii s-au repezit, îmbrâncindu-se, lovindu-se, cautând fiecare să apuce o pâine cât mai mare. Fiecare, cum punea mâna pe câte o pâine, o lua la goană, bucuros fiindcă prinsese o bucată mai mare. Era acolo o hărmalaie... Dar omul a observat că undeva, la marginea curții, aștepta cuminte o fetiță. După ce toți ceilalți copii și-au ales ce pâini au vrut și au plecat cu ele, fetița s-a apropiat și ea de primul coș și s-a uitat în el. Dar acolo nu mai rămăsese nimic. A căutat și în cel de-al doilea coș, dar și acesta era gol. Spre bucuria ei, pe fundul celui de-al treilea coș a găsit o pâinică mică, mică, pe care nici un copil nu o băgase în seamă. Fetița a luat-o, a mulțumit frumos pentru pâine și a plecat spre casă. Toată ziua a stat omul și s-a gândit la cum se purtase acea fată și, ca urmare, a dat poruncă la

bucătărie să fie coaptă o pâine mică, dar în care să fie puși 10 galbeni. Apoi, dis de dimineață, a așezat pâinica deasupra celorlalte pâini și a ieșit iarăși cu toate coșurile în curte, unde copiii deja se strânseseră și așteptau nerăbdători. Din nou s-au repezit și s-au luat la harță. La sfârșit, fetița noastră, care așteptase cuminte, ca și în ziua precedentă, s-a ales tot cu pâinea cea mai mică, singura rămasă. Și de această dată, i-a mulțumit frumos omului și s-a grăbit spre casă, unde mama ei o aștepta.

Când s-au așezat la masă și femeia a rupt pâinea, ce să vezi ?! Galbenii s-au răsturnat pe masă din aluatul proaspăt.

- Vai, s-a speriat mama, ce să fie cu acești bani ? Dacă banii au ajuns din greșeală în pâinea adusă de tine ? Poate i-au căzut brutarului, în timp ce frământa aluatul. Ia-i și du-i imediat înapoi!

S-a întors fetița la casa omului și i-a dat acestuia toți banii, spunându-i cum mama ei i-a găsit în pâinica primită. Privind-o cu drag, omul i-a răspuns:

- Banii aceia nu au ajuns întâmplător acolo. După ce am văzut ieri cum ai avut răbdare și cum te-ai mulțumit chiar și cu mai puțin, am hotărât să te răsplătesc. Astăzi, am văzut și cât ești de cinstită, fiindcă ai fi putut păstra totul, dar tu mi-ai adus banii înapoi. Drept răsplată, în fiecare dimineață când vei veni să iei și tu o pâinică, vei primi și câte zece galbeni.

Doamne, ce bucuroasă a fost fetița. Nu știa cum să-i mulțumească omului pentru atâta bunătate. S-a dus în fugă la mama ei și i-a dat bănuții, după care i-a povestit totul, iar mama a povățuit-o și de această dată, iar fata i-a urmat sfatul.

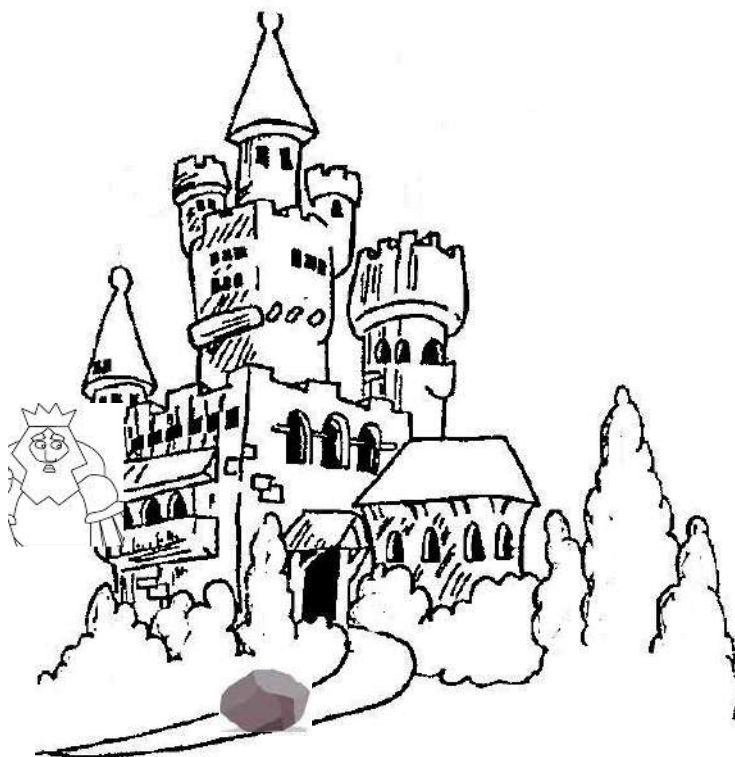
Așa se face că, de atunci, în fiecare dimineață, când primea galbenii, fata se ducea în mijlocul celorlalți copii și împărțea cu ei toți bănuții. Știa că și ceilalți au nevoie de milostenie la fel de mult ca și ea.

Morala:

Cinstea și omenia, siceritatea și bunătatea vor fi mereu răsplătite.

Obstacolul din drum

În vremuri străvechi, un rege dădu ordin, într-o bună zi, ca pe drumul cel mare al regatului să fie pus un bolovan uriaș.

Regele se ascunse și urmări să vadă dacă cineva va îndepărta din drum piatra uriașă. Câțiva supuși de la curtea sa și câțiva negustori trecură pe acolo, dar ocoliră bolovanul. Cei mai mulți îl acuzară pe rege că nu păstrează drumul liber, dar nu facură nimic pentru a-l elibera.

Apoi, regele zări venind pe drum un țăran sărman, cărând în spinare o legătură mare de spice de orez. Apropiindu-se de bolovan, țăranul puse legătura jos și încercă să mute piatra la marginea drumului. Străduindu-se din greu, reuși în cele din urmă.

Pe locul unde fusese piatra, găsi un săculeț. În el se aflau mai multe monede de aur și o însemnare a regelui, care preciza că banii îi vor aparține celui care va îndepărta piatra. Țăranul păstră banii și își urmă drumul.

Morala:

Fiecare obstacol din drumul nostru în viață reprezintă o provocare și un prilej de a evolua. Fiecare reușită, fiecare depășire a unei greutăți ne oferă împlinire și mulțumire.

Bogaf sau sarac?

Într-o bună zi, un tată dintr-o familie foarte bogată a hotărât să își ducă fiul într-o călătorie la țară pentru a-i arăta fiului său cât de bogați sunt ei și ce înseamnă să fii sărac. Tatăl și fiul au petrecut câteva zile și nopți la o fermă, în sânul unei familii sărace, de oameni simpli.

După ce s-au întors acasă, tatăl și-a întrebat fiul dacă i-a plăcut călătoria.

- Cum ți s-a părut călătoria, fiul meu?
- A fost extraordinară, tătice! a răspuns fiul.
- Ai văzut cum sunt oamenii săraci? a întrebat tatăl.
- Da, am văzut, a răspuns băiatul.
- Și ce ai învățat din această călătorie? a întrebat tatăl curios. Ce ai văzut și ți-a rămas în minte?

- Am văzut că noi avem un câine și ei au patru. Noi avem o piscină care ajunge până la mijlocul grădinii noastre, iar ei au un iaz uriaș, care pare că nu se termină niciodată. Noi avem becuri în grădină, ei au stelele nopții. Curtea noastră interioară ajunge până la curtea din față, dar lor le aparține întregul orizont. Noi avem o bucată de pământ pe care trăim, ei au câmpuri largi ce se întind până acolo unde privirea nu poate să cuprindă. Noi avem servitori, dar ei îi servesc pe alții. Noi ne cumpărăm mâncarea, ei și-o cultivă. Noi avem ziduri în jurul proprietății noastre pentru a ne proteja, ei au prieteni care îi protejează.

La auzul vorbelor fiului său, tatăl a rămas înmărmurit.

Atunci fiul a adăugat:

- Îți mulțumesc, tată, că mi-ai arătat cât de săraci suntem noi, de fapt!

Morala:

De prea multe ori uităm ce avem și ne concentrăm asupra a ceea ce nu avem. Ceea ce pentru noi poate părea fără valoare, pentru alții poate fi obiectul cel mai de preț. Adevărata bogăție nu este dată de lucrurile materiale, ci de cele pe care le porți cu tine în suflet. Comorile vieții sunt prietenii, familia, sănătatea, bunătatea, libertatea, dragostea și bucuria de a trăi.

Copilul bine crescut

Într-un sat de la câmpie, s-au întâlnit la fântână trei femei. Doua dintre ele nu încetau să-și laude băieții. Cea de-a treia, însă, nu spunea nimic, cu toate că avea și ea un băiat de care nu s-ar fi putut plânde. Au luat cele trei femei câte o găleată cu apă și au plecat împreună înapoi, spre casă. Pe drum, s-au întâlnit cu cei trei copii, care se jucau într-o livadă.

- Ia uite-l pe-al meu, a zis prima femeie. E așa de puternic.
- Dar al meu, zise și a doua, e priceput la toate.

Nici de această dată, cea de-a treia femeie nu a spus nimic. Însă, copilul ei, văzându-și mama, s-a grăbit să vină și să ia el găleata. Ceilalți doi băieți au început să râdă și au rămas să se joace mai departe. Acum se vedea adevărul. Din modestie, cea de-a treia femeie nu se lăudase cu feciorul său, dar, în locul ei, vorbeau faptele .

Morala:

Fii întotdeauna simplu și fără răutate!

„Lauda de sine, nu miroase a bine.”

Căței de vânzare

Într-o zi, un fermier a decis să vândă toți puii pe care cățelușa pe care o avea la fermă îi adusese pe lume, în urmă cu câteva săptămâni. Așa că a pus pe toate gardurile fermei sale și prin împrejurimi un anunț prin care informa doritorii că are câțiva pui de cățel de vânzare.

Într-o dimineață, un băiețel îi bate în poartă, întră și îl întreabă pe fermier:

- Pot să cumpăr un pui de cățel?

Fermierul îi răspunde:

- Nu cred că îți permiți să cumperi un cățel.

Atunci băiețelul a scos câțiva bănuți din buzunar și îi întinde fermierului:

- Pot măcar să mă uit la ei?, întreabă el.

Fermierul i-a îngăduit băiețelului să intre și să se uite la căței. Micuțul era încântat să îi vadă pe cățeluși cum se joacă veseli. La un moment dat, copilul zărește un cățel mic, într-un colț, care încercă din răspuțeri să se joace și el la fel ca frățiorii lui.

- Îl vreau pe acela! arată băiețelul.

Fermierul râde zgomotos și îi spune copilului:

- Oricine îl vrea pe acela îl poate avea gratis, dar nimeni nu îl va lua pentru că nu va putea să alerge și să se joace ca ceilalți câței.

Auzind acest lucru, băiețelul își ridică pantalonii dezvăluind două proteze de metal la ambele picioare care erau atașate de niște încălțări speciale.

- Vedeți, cățelul nu are nevoie de cineva cu care să se joace, el are nevoie de cineva care să îl înțeleagă, a spus băiatul.

Morala:

În viață nu contează cine ești, contează ca cineva să te prețuiască și să te iubească necondiționat! Un prieten adevărat, este acela care sosește în timp ce ceilalți... dispar!

Băiatul care a strigat lupul!

A fost odată un băiat păstor care s-a plictisit privindu-și turma de oi. Ca să se amuze, într-o zi a strigat:

- Lupul! Lupul la oi!

- Sătenii au sărit să-l ajute pe băiat și să salveze oile. Nu au găsit nimic și băiatul a râs, uitându-se la fețele lor furioase.

- Băiete, nu striga lupul, atunci când nu există niciun lup!, au spus furioși sătenii și au plecat.

- Băiatul doar râdea de ei.

După un timp, s-a plictisit și a strigat din nou „lupul”, păcălind sătenii pentru a doua oară. Sătenii furioși l-au avertizat pe băiat pentru a doua oară și au plecat. Băiatul continua să aibă grijă de turmă. După un timp, a văzut un lup adevărat și a strigat tare:

- Lupul! Vă rog, ajutați-mă! Lupul urmărește oile. Ajutor!

Dar de data aceasta, nimeni nu a venit să-l ajute. Când băiatul nu s-a întors acasă, sătenii s-au întrebat ce s-a întâmplat cu el și s-au urcat pe deal. Băiatul stătea acolo plângând.

- De ce nu ați venit când am strigat lupul? întrebă el înfuriat. Acum turma este împrăștiată, a spus el.

Un bătrân s-a apropiat de el și i-a spus:

- Oamenii cred că minți chiar și atunci când spui adevărul. O să-ți căutăm oile mâine dimineață. Să mergem acasă acum.

Morala:

Minciunile rup lanțul încrederii. Nimeni nu are încredere într-un mincinos, chiar dacă va spune adevărul.

Proverbe

Așchia nu sare departe de trunchi.

Ascultă tot, dar nu crede tot.

Atunci când un prieten te roagă ceva, nu există amânare pe mâine.

Bate fierul cât e cald.

Bătrânețe - haine grele.

Bine faci, bine găsești.

Buturuga mică răstoarnă carul mare.

Cine are un prieten bun nu mai are nevoie de oglindă.

Cine nu e supus părinților săi, nu e sincer sau credincios nici cu prietenii.

Cine seamănă vânt, culege furtună.

Cine se aseamănă, se adună.

Cine se scoală de dimineață, departe ajunge.

Cinstea și bunătatea întrec orice frumusețe.

Când pisica nu-i acasă, șoarecii joacă pe masă.

Când doi se bat, al treilea câștigă.

Dacă tăceai, filosof rămâneai.

Dar din dar se face rai.

Graba strică treaba.

Haina nu îl face pe om.

Hoțul neprins e negustor cinstit.

La plăcinte înainte, la război înapoi.

La pomul lăudat să nu te duci cu sacul.

Lauda de sine nu miroase a bine.

Laudă-mă gură, că ți-oi da friptură.

Lenea e cucoană mare, care cere de mâncare.

Leneșul mai mult aleargă și zgârcitul mai mult păgubește.

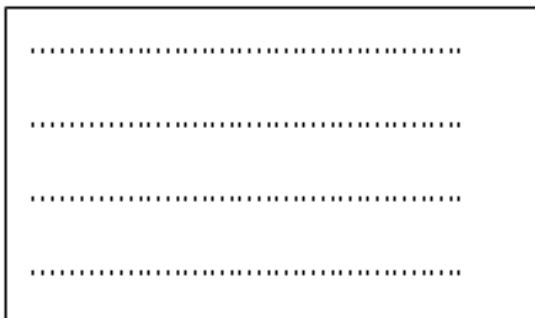
Lăcomia pierde omenia.

Lupu-și schimbă părul, dar năravul ba.

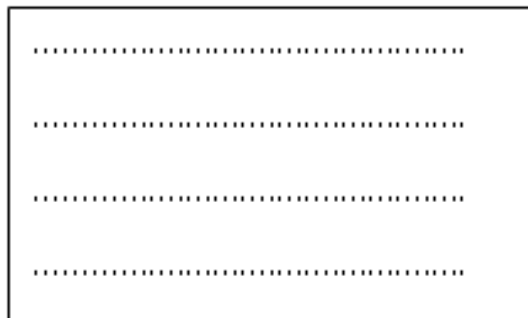
Lumea muncește și sapă și eu duc câinii la apă.
Mai bine mai târziu decât niciodată.
Mărul putred strică o grămadă de mere bune.
Minciuna are picioare scurte.
Minciuna se grăbește, iar adevărul așteaptă.
N-ai carte, n-ai parte.
Nu da vrabia din mână pentru cioara de pe gard.
Nu este pădure fără uscături.
Nu-i "mult" să nu se termine și "puțin" să nu ajungă.
Nu iese fum fără foc.
Nu lăsa pe mâine ce poți face azi.
Nu mor caii când vor câinii.
Nu judeca o carte după copertă.
Prietenul la nevoie se cunoaște.
Prietenul adevărat, avere neprețuită.
Râde ciob de oală spartă.
Sinceritatea este oglinda prieteniei.
Spune-mi cu cine te împrietenești ca să îți spun cine ești.
Toamna se numără bobocii.
Țara arde și baba se piaptână.
Ulciorul nu merge de multe ori la apă.
Unde nu intră soarele pe fereastră, intră doctorul pe ușă.
Unde se cioplește, sar și așchii.
Unde-s mulți, puterea crește.
Vinde pielea ursului din pădure.
Vorba dulce mult aduce.
Vorba lungă, sărăcia omului.
Vorbești de lup și lupul la ușă.
Vrabia mălai visează, iar calicul praznicul.
Vrei, nu vrei, bea, Grigore, aghiasmă.
Ziua bună se cunoaște de dimineață.

Fișă / Exerciții aplicative

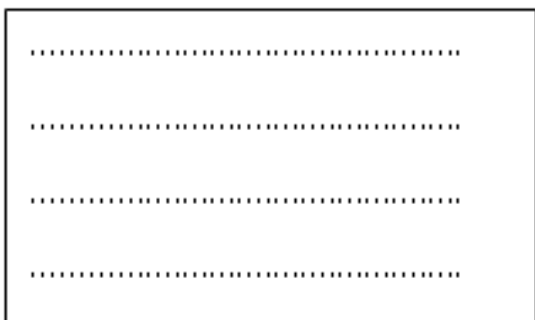
Care este personajul principal
al acestei povestiri?

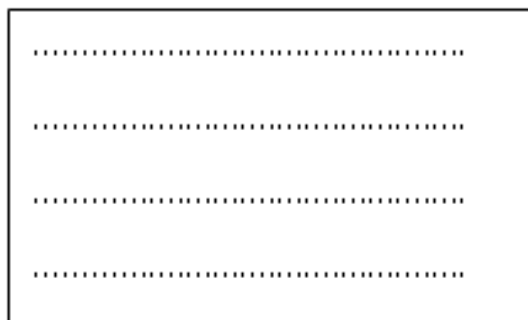
Care sunt trăsăturile morale
ale personajului principal?

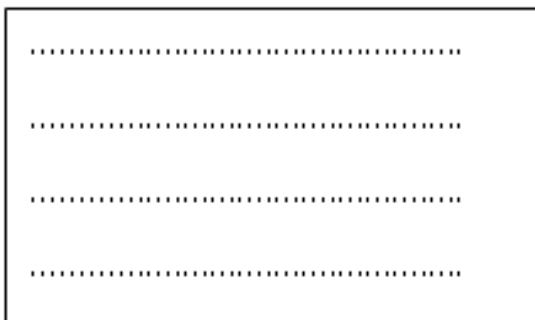
Care este învățătura desprinsă
din această lectură?

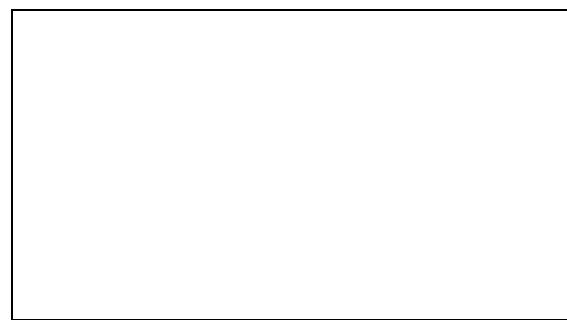
Scrie un proverb care să se
potrivească întâmplării.

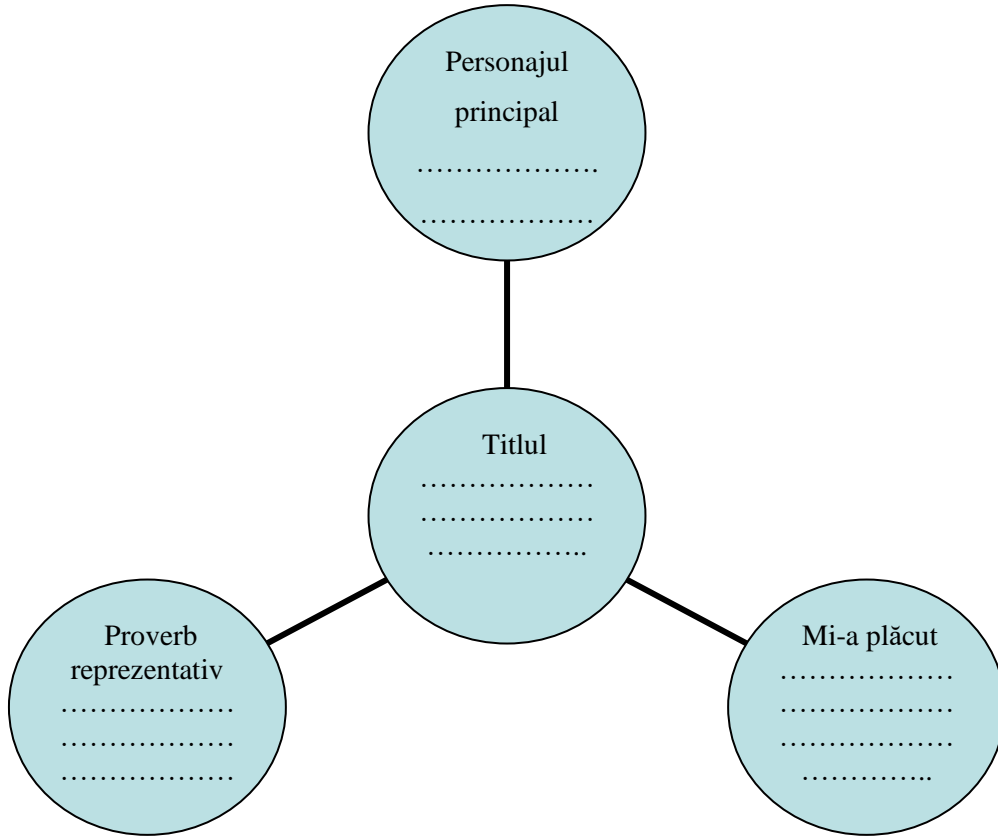
Ce te-a impresionat cel mai mult?

Realizează un tablou care să ilustreze
întâmplarea.

Fișă / Exerciții aplicative

Desenează o secvență din poveste.

Fișă / Exerciții aplicative

Titlul
.....
.....
Personaje pozitive
.....
.....
Personaje negative
.....
.....
.....

Învățătura
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Tablou

Proverbe
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

CUPRINS

Prefață	3
Prietenii.....	4
Pumnul de nisip.....	6
Piatră și nisip.....	8
Leul și șoarecele de Lev Tolstoi.....	10
Șoimii	11
Cei mai frumoși copii	12
Ursul și prietenii	13
Cei trei iepurași	14
Batrâna și vasul	16
Sinceritate	18
Obstacolul din drum	21
Bogat sau sărac?	23
Copilul bine crescut.....	25
Căței de vânzare.....	26
Băiatul care a strigat lupul.....	28
Proverbe	30
Modele de fișe	31